

OKRYŚLENIE (3) *sb n*

okryślenie (3), [**określenie**].

Teksty nie oznaczają ó oraz é lub oznaczają é niekonsekwentnie; o prawdopodobnie jasne (tak w okresić); końcowe e pochylone,

sg N okryślenie (1). ◊ A okryśleni(e) (1). ◊ L okryśleniu (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Obrysowanie; ujęcie ze wszystkich lub z obu stron linii, kreskami (3) : Circinatio – Okryślenie. *Calep 196b.*

a. Nawias; tekst ujęty w nawias (2) : Y rzekł Iehowá Elohim (to ieft/ Pan Bog we trzech ośobách/ nie dobrze człowiekowi być sámemu etc. y przepuścił Iehowá Elohim/ fen ná Adámá) (*errata*) tak maż okryślenie to stánowić (to ieft Pan Bog we trzech ośobách) A tám záś/ fen ná Adámá ma być period. (–) [*tj. tekst od słów „nie dobrze” powinien być poza nawiasem*] *CzechRozm 16; Ieslibyćię ku takiemu rozumieniu [...] mieyfca te⁸⁰ [...] słowko to/ y przywodzić miało (errata) Liřt 36.b [...] /y/ ma być w takim okryśleniu [tj. słowko to /y/]. CzechRozm **7.*

2. [Znaki wyznaczające rozmiary: A gdy iuż nieco fundamentow ofadzili: przyřzedł do niego ieden zákonnik S. Franćifzka/ fukaiąc nán iřz tak mały kořcioł zakładał: y vkázował mu określenie iáko wielki miał być. SkarŻyw 295.]

Cf 1. OKRESZENIE, OKRYŚLIĆ

JDok